

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie ze skargi pozwanych
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia
Sądu Rejonowego w G., sygn. akt VIII C (...),
w sprawie z powództwa Okręgowego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej Spółki z
ograniczoną odpowiedzialnością w G.
przeciwko G. W. i J. W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej, w dniu 22 czerwca 2010 r.
na skutek zażalenia pozwanego J. W.
na postanowienie Sądu Rejonowego w G. z dnia 15 stycznia 2010 r., sygn. akt VIII (...)

odrzuca zażalenie

Uzasadnienie

Skierowane do Sądu Rejonowego w G. pismo z dnia 10 września 2009 r.,
wniesione przez pozwanego J. W. w imieniu własnym i współpozwaną małżonkę G. W.,
Sąd ten potraktował jako skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku z dnia 19 czerwca 2009 r. i postanowieniem z dnia 15 stycznia 2010 r. skargę tę
odrzucał w stosunku do G. W. ze względu na niewykonanie przez skarżącego wezwania
do uzupełnienia braku skargi przez złożenie pełnomocnictwa zawierającego
umocowanie do zastępowania pozwanej w postępowaniu tej skargi.

Zażalenie na to postanowienie wniósł skarżący osobiście.

Zażalenie to jest niedopuszczalne.

Stosownie do art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Wyłączenie zdolności postulacyjnej stron obejmuje wniesienie skargi o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem, czego konsekwencją jest przewidziana w art. 426⁶ § 1 k.p.c. konieczność odrzucenia skargi wniesionej z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c. Przymus adwokacko-radcowski obejmuje również podejmowanie wszystkich innych czynności procesowych podejmowanych przed Sądem Najwyższym, w tym wnoszenie zażaleń. Wniesione osobiście przez skarżącego zażalenie jest zatem niedopuszczalne i podlega odrzuceniu, na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹, 370 i 373 k.p.c.